ព្រះរាជក្រម

នស/រកម/១០០៥/០២៤

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមររដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

-បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

-បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

-បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

-បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៧ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងការពារជាតិ

-បានទ្រង់យល់សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ របស់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា និងរបស់សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិ

ប្រកាសឱ្យប្រើ

ច្បាប់ស្តីពីការអនុម័តយល់ព្រមឱ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាចូលជាសមាជិក នៃពិធីសារស្តីពីការបង្ក្រាបអំពើខុសច្បាប់ទៅនឹងសុវត្ថិភាពនៃទីតាំងអចិន្ត្រៃយ៍ ដែលស្ថិតនៅតំបន់ខ្ពង់រាបបាតសមុទ្រ ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី ២៩ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០០៥ នាសម័យ ប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី ៣ នីតិកាលទី ៣ និងព្រឹទ្ធសភាបានអនុម័តយល់ស្របលើទម្រង់ និងគតិនៃច្បាប់នេះ ទាំងស្រុងកាលពីថ្ងៃទី ០៧ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៥ នាសម័យប្រជុំពេញអង្គលើកទី ១០ នីតិកាលទី ១ ដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅនេះ :

ច្បាប់

ស្ដីពី

ការអនុម័តយល់ព្រមឱ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាចូលជាសមាជិកនៃពិធីសារ ស្ដីពីការបង្ក្រាបអំពើខុសច្បាប់ទៅនឹងសុវត្ថិភាពនៃទីតាំងអចិន្ត្រៃយ៍ ដែលស្ថិតនៅតំបន់ខ្ពង់រាបបាតសមុទ្រ

មាត្រា ១.-

អនុម័តយល់ព្រមឱ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាចូលជាសមាជិកនៃពិធីសារស្ដីពីការបង្ក្រាបអំពើខុសច្បាប់ទៅនឹងសុវត្ថិភាពនៃទីតាំងអចិន្ត្រៃយ៍ ដែលស្ថិតនៅតំបន់ខ្ពង់រាបបាតសមុទ្រ ដែលធ្វើនៅទីក្រុងរ៉ូម នាថ្ងៃទី ១០ ខែ មីនា ឆ្នាំ ១៩៨៨ ហើយដែលមានអត្ថបទទាំងស្រុងភ្ជាប់មកជាមួយនេះ ។

មាត្រា ២.-

រាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវបន្តរាល់នីតិវិធីដើម្បីអនុវត្តពិធីសារនេះ ។

មាត្រា ៣.-

ច្បាប់នេះត្រូវបានប្រកាសជាការប្រញាប់ ។

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៣ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០០៥

ព្រះហស្ដលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ

៣រល.០៥១០.៤៥៤ នរោត្ដម សីហមុនី

បានយកសេចក្ដីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ

សូមឡាយព្រះហស្ដលេខាព្រះមហាក្សត្រ

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហត្ថលេខា

ហ៊ុន សែន

បានជម្រាបជូនសម្ដេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី

សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិ

ហត្ថលេខា

ទៀ បាញ់ ញឹក ប៊ុនឆៃ

លេខ: ៣៩៧ ច.ល

ដើម្បីចម្លងចែក

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៧ ខែ ១០ ឆ្នាំ២០០៥

អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល

សាវី តាន់

៣/១

ពិធីសារស្តីអំពីការបង្ក្រាបអំពើខុសច្បាប់ទៅនឹងសុវត្ថិភាព នៃទីតាំងអចិន្ត្រៃយ៍ដែលស្ថិតនៅតំបន់ខ្ពង់រាបបាតសមុទ្រ

រដ្ឋភាគីនៃពិធីសារនេះ :

-ដោយជាភាគីនៃអនុសញ្ញាស្តីពីការបង្ក្រាបអំពើខុសច្បាប់ទៅនឹងសុវត្ថិភាពនៃការធ្វើនាវាចរណ៍តាមដែនសមុទ្រ

-ដោយទទួលស្គាល់ថា ហេតុផលទាំងឡាយដែលអនុសញ្ញាមានចែងលំអិតត្រូវអនុវត្តផងដែរចំពោះទីតាំងអចិន្ត្រៃយ៍ដែលស្ថិតនៅលើខ្ពង់រាបបាតសមុទ្រ។

-ដោយបានពិចារណានូវបទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃអនុសញ្ញានោះ។

-ដោយអះអាងថា បញ្ហាទាំងឡាយដែលមិនមានចែងក្នុងពិធីសារនេះនឹងត្រូវបន្តគ្រប់គ្រងដោយ វិធាន និងគោលការណ៍ទូទៅនៃនិតិអន្តរជាតិ។

បានព្រមព្រៀង ដូចខាងក្រោមនេះ :

មាត្រា១

១- បទប្បញ្ញត្តិដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៥ មាត្រា ៧ និងមាត្រា ១០ ដល់មាត្រា ១៦ នៃអនុសញ្ញាស្តីអំពីការបង្ក្រាបអំពើខុសច្បាប់ទៅនឹងសុវត្ថិភាពនៃការធ្វើនាវាចរណ៍តាមដែនសមុទ្រ (បន្ទាប់ពីនេះហៅថា"អនុសញ្ញា") អនុវត្តផងដែរ ក្នុងករណីចាំបាច់ដោយអាចកែប្រែ ចំពោះបទល្មើសទាំងឡាយដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២ នៃពិធីសារនេះ ដែលបទល្មើសទាំងនោះត្រូវបានប្រព្រឹត្តិនៅលើឬប្រឆាំងទៅនឹងទីតាំងអចិន្ត្រៃយ៍ដែលស្ថិតនៅតំបន់ខ្ពង់រាបបាតសមុទ្រ។

២- ក្នុងករណីដែលពិធីសារនេះ មិនអនុវត្តតាមកថាខ័ណ្ឌ១ ប៉ុន្តែបទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃពិធីសារនេះអនុវត្ត ប្រសិនបើជនល្មើស ឬជនល្មើសដោយសន្មតត្រូវបានរកឃើញលើទឹកដីរដ្ឋភាគីមួយ ក្រៅអំពីរដ្ឋដែលទីតាំងអចិន្ត្រៃយ៍ស្ថិតនៅក្នុងដែនទឹក ឬតំបន់សមុទ្រដែនដីរបស់រដ្ឋនោះ។

៣- វត្ថុបំណងនៃពិធីសារនេះ ទីតាំងអចិន្ត្រៃយ៍ (Fixed Platforms) មានន័យថា កោះសិប្បនិម្មិត សំណង់ឬអគារដែលជាប់នៅជាអចិន្ត្រៃយ៍នៅនឹងបាតសមុទ្រសំរាប់ការស្វែងរុករក ឬការធ្វើអាជីវកម្មនៃធនធានធម្មជាតិ ឬសំរាប់គោលបំណងផ្សេងទៀតខាងសេដ្ឋកិច្ច។

មាត្រា ២

១-ជនណាម្នាក់ជាជនប្រព្រឹត្តបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌមួយ ប្រសិនបើជននោះប្រព្រឹត្តដោយខុសច្បាប់និងដោយចេតនា :

ក- រឹបអូស ឬធ្វើការត្រួតត្រាទៅលើទីតាំងអចិន្ត្រៃយ៍ដោយប្រើហឹង្សា ឬការគំរាមកំហែង ឬក៏ការបំភិត បំភ័យតាមទ្រង់ទ្រាយណាមួយ ឬ

ខ- ប្រព្រឹត្តនូវអំពើហឹង្សាទៅលើមនុស្សនៅលើទីតាំងអចិន្ត្រៃយ៍ ប្រសិនបើអំពើនោះអាចធ្វើអោយមានគ្រោះថ្នាក់ដល់សុវត្ថិភាពនៃទីតាំងអចិន្ត្រៃយ៍ ឬ

គ- បំផ្លាញទីតាំងអចិន្ត្រៃយ៍ ឬបង្កការខូចខាតដល់ទីតាំងអចិន្ត្រៃយ៍ ដែលអាចធ្វើអោយគ្រោះថ្នាក់ដល់សុវត្ថិភាពរបស់វា ឬ

ឃ-ដាក់ ឬធ្វើអោយមានការដាក់ដោយមធ្យោបាយណាមួយក៏ដោយលើទីតាំងអចិន្ត្រៃយ៍នូវឧបករណ៍ឬសារធាតុដែលអាចបំផ្លិចបំផ្លាញដល់ទីតាំងអចិន្ត្រៃយ៍ ឬអាចធ្វើអោយគ្រោះថ្នាក់ដល់សុវត្ថិភាពរបស់វា ឬ

ង- បង្ករបួសស្នាម ឬធ្វើឃាតជនណាម្នាក់ កាលបើអំពើនោះមានចំណងទាក់ទងជាមួយនឹងបទល្មើសមួយនៃបទល្មើសទាំងឡាយដូចមានចែងក្នុងវាក្យខ័ណ្ឌ (ក) ដល់ (ឃ) ដែលបទល្មើសនោះត្រូវបានប្រព្រឹត្តឬប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្ត។

២- ជនណាម្នាក់ជាជនប្រព្រឹត្តបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌមួយផងដែរ ប្រសិនបើជននោះ :

ក-ប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទល្មើសណាមួយក្នុងចំណោមបទល្មើសទាំងឡាយដូចមានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ១ ឬ

ខ- ជំរុញជនណាម្នាក់ផ្សេងទៀតអោយប្រព្រឹត្តបទល្មើសណាមួយក្នុងចំណោមបទល្មើសទាំងនោះ ឬ ជាអ្នកសមគំនិតជាមួយនឹងជនណាម្នាក់ដែលប្រព្រឹត្តបទល្មើសបែបណាមួយនោះ ឬ

គ- គំរាមកំហែងដោយមាន ឬគ្មានលក្ខខណ្ឌដូចដែលមានចែងក្នុងច្បាប់ជាតិ ក្នុងគោលបំណងបង្ខិតបង្ខំរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គល អោយធ្វើឬមិនអោយធ្វើនូវអំពើណាមួយដូចមានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌទី១ វាក្យខ័ណ្ឌ(ខ)និង (គ) ប្រសិនបើការគំរាមកំហែងនោះ អាចធ្វើអោយគ្រោះថ្នាក់ដល់សុវត្ថិភាពនៃទីតាំងអចិន្ត្រៃយ៍ ។

មាត្រា៣

១-រដ្ឋភាគីនីមួយៗត្រូវចាត់វិធានការចាំបាច់ទាំងឡាយ ដើម្បីបង្កើតនូវសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួនលើបទល្មើសនានាដូចមានចែងក្នុងមាត្រា២ នៅពេលដែលបទល្មើសនោះត្រូវបានប្រព្រឹត្តៈ

ក-ប្រឆាំង ឬនៅលើទីតាំងអចិន្ត្រៃយ៍ខណៈដែលវាបានស្ថិតនៅលើខ្ពង់រាបបាតសមុទ្រនៃរដ្ឋ នោះ ឬ

ខ- ដោយពលរដ្ឋណាម្នាក់នៃរដ្ឋនោះ

២- រដ្ឋភាគីអាចបង្កើតផងដែរនូវសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួនលើបទល្មើសបែបណាមួយនោះនៅពេលដែលៈ

ក-បទល្មើសនោះត្រូវបានប្រព្រឹត្តដោយនិរបេតិកជន(ជនគ្មានសញ្ជាតិ) ដែលមាននិវេសនដ្ឋានជាទំលាប់របស់ខ្លួននៅក្នុងរដ្ឋនោះ ឬ

ខ- ក្នុងកំឡុងពេលនៃការប្រព្រឹត្តបទល្មើស ពលរដ្ឋណាម្នាក់នៃរដ្ឋនោះត្រូវបានឃាត់ខ្លួន ត្រូវបានគំរាមកំហែង ត្រូវបានធ្វើអោយរងរបួស ឬត្រូវបានសំលាប់ ឬ

គ- បទល្មើសនោះត្រូវបានប្រព្រឹត្តក្នុងបំណងបង្ខិតបង្ខំរដ្ឋនោះអោយធ្វើ ឬ មិនអោយធ្វើនូវអំពើណាមួយ ។

៣- រដ្ឋភាគីនិមួយៗដែលបានបង្កើតសមត្ថកិច្ចលើករណីទាំងឡាយដូចមានចែងនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ២ ត្រូវជូនដំណឹងដល់អគ្គលេខាធិការនៃអង្គការដែនសមុទ្រអន្តរជាតិ(បន្ទាប់ពីនេះហៅថា "អគ្គលេខាធិការ") ។ បន្ទាប់មកទៀត ប្រសិនបើរដ្ឋភាគីនោះលុបចោលនូវសមត្ថកិច្ចនោះ រដ្ឋភាគីនោះត្រូវជូនដំណឹងដល់អគ្គលេខាធិការ ។

៤- រដ្ឋភាគីនិមួយៗត្រូវចាត់វិធានការចាំបាច់នានា ដើម្បីបង្កើតសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួនលើបទល្មើសនានាដូចមានចែងក្នុងមាត្រា២ ក្នុងករណីដែលជនល្មើសដោយសន្មតមានវត្តមាននៅក្នុងទឹកដីរបស់ខ្លួន ហើយរដ្ឋនោះមិនធ្វើបត្យាប័នជនល្មើសនោះទៅអោយរដ្ឋភាគីណាមួយក្នុងចំណោមរដ្ឋភាគីទាំងអស់ដែលបានបង្កើតសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន ដោយអនុលោមតាមកថាខ័ណ្ឌ១ និង២ នៃមាត្រានេះ ។

៥- ពិធីសារនេះ រាប់បញ្ចូលទាំងសមត្ថកិច្ចព្រហ្មទណ្ឌដែលត្រូវបានអនុវត្តស្របទៅតាមច្បាប់ជាតិ ។

មាត្រា៤

គ្មានបទបញ្ញត្តិណាមួយនៃពិធីសារនេះ ប៉ះពាល់តាមរបៀបណាមួយទៅលើវិធាននៃនិតិអន្តរជាតិដែលទាក់ទងទៅនឹងទីតាំងអចិន្ត្រៃយ៍ដែលស្ថិតនៅតំបន់ខ្ពង់រាបបាតសមុទ្រនោះឡើយ ។

មាត្រា៥

១- ពិធីសារនេះ ត្រូវបានបើកចំហសំរាប់ការចុះហត្ថលេខា នៅទីក្រុងរ៉ូម នាថ្ងៃទី១០ ខែមិនា ឆ្នាំ១៩៨៨ និងនៅទីស្នាក់ការនៃអង្គការដែនសមុទ្រអន្តរជាតិ (បន្ទាប់ពីនេះហៅថា "អង្គការ") ចាប់ពីថ្ងៃទី១៤ ខែ មិនា ឆ្នាំ១៩៨៨ ដល់ថ្ងៃទី០៩ ខែមិនា ឆ្នាំ១៩៨៩ សំរាប់រដ្ឋណាមួយដែលបានចុះហត្ថលេខាលើអនុសញ្ញា ។ បន្ទាប់មក ពិធីសារនេះនៅតែចំហសំរាប់ការសុំចូលជាសមាជិក ។

២-រដ្ឋនានា អាចបញ្ជាក់ពីការយល់ព្រមរបស់ខ្លួន ក្នុងការគោរពតាមពិធីសារនេះបាន ដោយៈ

ក- ការចុះហត្ថលេខាដោយគ្មានលក្ខខ័ណ្ឌផ្តល់សច្ចាប័ន ការព្រមទទួលយក ឬ ការយល់ព្រម ឬ

ខ- ការចុះហត្ថលេខាដោយឋិតក្រោមលក្ខខណ្ឌសច្ចាប័ន ការព្រមទទួលយក ឬ ការយល់ព្រម ដែលតំរូវផ្តល់សច្ចាប័ន ការព្រមទទួលយក ឬការយល់ព្រមឬ

គ- ការចូលជាសមាជិក

៣- ការផ្តល់សច្ចាប័ន ការព្រមទទួលយក ការយល់ព្រម ឬ ការចូលជាសមាជិក មានប្រសិទ្ធិភាព ដោយការដាក់ជូននូវលិខិតុបករណ៍មួយទៅអគ្គលេខាធិការ ។

៤- មានតែរដ្ឋណាមួយដែលបានចុះហត្ថលេខាលើអនុសញ្ញា ដោយគ្មានលក្ខខ័ណ្ឌផ្តល់សច្ចាប័ន ការព្រមទទួលយក ការយល់ព្រម ឬ ដែលបានផ្តល់សច្ចាប័ន ការព្រមទទួលយក ការយល់ព្រម ឬ បានចូលជាសមាជិកនៃអនុសញ្ញារួចហើយ ទើបអាចក្លាយជាភាគីនៃពិធីសារនេះ។

មាត្រា៦

១- ពិធីសារនេះ ចូលជាធរមាននៅ៩០ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីរដ្ឋចំនួន ០៣ បានចុះហត្ថលេខាលើពិធីសារនេះ ដោយគ្មានលក្ខខ័ណ្ឌផ្តល់សច្ចាប័ន ការព្រមទទួលយក ឬ ការយល់ព្រម ឬ បានដាក់លិខិតុបករណ៍សច្ចាប័ន ការព្រមទទួលយក ការយល់ព្រម ឬ ការចូលជាសមាជិក។ ទោះជាយ៉ាងណាក្តី ក៏ពិធីសារនេះ មិនអាចចូលជាធរមានបានទេ មុនពេលដែលអនុសញ្ញាចូលជាធរមានរួច។

២- ចំពោះរដ្ឋមួយដែលដាក់លិខិតុបករណ៍សច្ចាប័ន ការព្រមទទួលយក ការយល់ព្រម ឬ ការចូលជាសមាជិកនៃពិធីសារនេះ បន្ទាប់ពីលក្ខខ័ណ្ឌនានាសំរាប់ការចូលជាធរមានត្រូវបានបំពេញរួចហើយនោះ សច្ចាប័ន ការព្រមទទួលយក ការយល់ព្រម ឬ ការសុំចូលជាសមាជិកនេះ ចាប់មានសុពលភាព បន្ទាប់ពី៩០ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីថ្ងៃនៃការដាក់លិខិតុបករណ៍បែបនោះមួយ ។

មាត្រា៧

១- ពិធីសារនេះ អាចត្រូវបានប្រកាសមិនយល់ព្រមដោយរដ្ឋភាគីណាមួយ នៅពេលណាក៏បាន បន្ទាប់ពីផុតកំណត់រយៈពេល១ឆ្នាំ ចាប់ពីថ្ងៃដែលពិធីសារនេះ ចូលជាធរមានសំរាប់រដ្ឋនោះ ។

២- ការប្រកាសមិនយល់ព្រម អាចមានសុពលភាពបាន ដោយការដាក់លិខិតុបករណ៍នៃការប្រកាសមិនយល់ព្រមនោះ ជូនទៅអគ្គលេខាធិការ ។

៣- សេចក្តីប្រកាសមិនយល់ព្រម ចាប់មានសុពលភាពរយៈពេលមួយឆ្នាំ ឬ យូរជាងនេះ ដូចដែលបានបញ្ជាក់នៅក្នុងលិខិតុបករណ៍នៃសេចក្តីប្រកាសមិនយល់ព្រម បន្ទាប់ពីបានទទួលយកលិខិតុបករណ៍ នៃសេចក្តីប្រកាសមិនយល់ព្រមនេះ ដោយអគ្គលេខាធិការ ។

៤- សេចក្តីប្រកាសមិនយល់ព្រមនៃអនុសញ្ញា ដែលធ្វើឡើងដោយរដ្ឋភាគីណាមួយ ត្រូវបានចាត់ទុកថាជាសេចក្តីប្រកាសមិនយល់ព្រមនៃពិធីសារនេះ ដោយភាគីនោះ ។

មាត្រា៨

១- សន្និសីទមួយអាចត្រូវបានកោះប្រជុំដោយ "អង្គការ" សំរាប់គោលបំណងកែប្រែ ឬ វិសោធនកម្មលើពិធីសារនេះ ។

២- អគ្គលេខាធិការ អាចកោះប្រជុំរដ្ឋភាគីទាំងឡាយនៃពិធីសារនេះ ដើម្បីធ្វើសន្និសីទពិនិត្យឡើងវិញ ឬ វិសោធនកម្មពិធីសារនេះ ទៅតាមសំណើចំនួន១ភាគ៣នៃរដ្ឋភាគី ឬ រដ្ឋភាគីចំនួន ៥ ប្រសិនបើតួលេខខាងក្រោយនេះខ្ពស់ជាង ។

៣- លិខិតុបករណ៍ណាមួយនៃការផ្តល់សច្ចាប័ន ការព្រមទទួលយក ការយល់ព្រម ឬ ការចូលជាសមាជិក ដែលត្រូវបានដាក់ជូន បន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចូលជាធរមាននៃវិសោធនកម្មលើពិធីសារនេះ ត្រូវបានចាត់ទុកថា អនុវត្តតាមពិធីសារដែលបានធ្វើវិសោធនកម្មរួច ។

មាត្រា ៩

១- ពិធីសារនេះ ត្រូវបានដំកល់ទុកនៅអគ្គលេខាធិការ។

២- អគ្គលេខាធិការត្រូវៈ

ក- ផ្តល់ពត៌មានដល់រដ្ឋទាំងអស់ដែលបានចុះហត្ថលេខាលើពិធីសារនេះ ឬ បានចូលជាសមាជិកនៃពិធីសារនេះ ព្រមទាំងសមាជិកទាំងអស់នៃអង្គការនេះអោយបានដឹងអំពីៈ

(១)- ហត្ថលេខាថ្មីនីមួយៗ ឬ ការដាក់លិខិតុបករណ៍នៃការផ្តល់សច្ចាប័ន ការព្រមទទួលយក ការយល់ព្រម ឬការចូលជាសមាជិក ព្រមជាមួយនឹងកាលបរិច្ឆេទ។

(២)- កាលបរិច្ឆេទចូលជាធរមាននៃពិធីសារនេះ

(៣)- ការដាក់ដំកល់លិខិតុបករណ៍ណាមួយនៃសេចក្តីប្រកាសមិនយល់ព្រមលើពិធីសារនេះ រួមទាំងកាលបរិច្ឆេទដែលបានទទួល និង កាលបរិច្ឆេទដែលសេចក្តីប្រកាសមិនយល់ព្រមចាប់មានសុពលភាព។

(៤)- ការទទួលនូវសេចក្តីប្រកាស ឬ សេចក្តីជូនដំណឹងណាមួយ ដែលបានធ្វើឡើងស្របតាមពិធីសារ ឬអនុសញ្ញា ដែលជាប់ទាក់ទងទៅនឹងពិធីសារនេះ។

ខ-បញ្ជូនឯកសារចំលងពិតដែលបានបញ្ជាក់ជាផ្លូវការនៃពិធិសារនេះទៅអោយរដ្ឋទាំងអស់ដែលបានចុះហត្ថលេខា ឬ បានចូលជាសមាជិកនៃពិធីសារនេះ។

៣- នៅពេលដែលពិធីសារនេះចូលជាធរមាន ឯកសារចំលងពិតដែលបានបញ្ជាក់ជាផ្លូវការនោះ ត្រូវបានបញ្ជូនដោយអ្នកថែរក្សាឯកសារទៅជូនអគ្គលេខាធិការអង្គការសហប្រជាជាតិ សំរាប់ការចុះបញ្ជី និង ផ្សព្វផ្សាយ ដោយអនុលោមទៅតាមមាត្រា១០២នៃធម្មនុញ្ញសហប្រជាជាតិ។

មាត្រា១០

ពិធីសារនេះ ត្រូវបានរៀបរៀងឡើងជាច្បាប់ដើមតែមួយ ជាភាសាអារ៉ាប់ ចិន អង់គ្លេស បារាំង រុស្ស៊ី និង អេស្ប៉ាញ អត្ថបទនិមួយៗមានតំលៃស្មើគ្នា។

ដើម្បីជាសាក្សី អ្នកដែលចុះហត្ថលេខាខាងក្រោម ដោយបានផ្តល់សិទ្ធិអោយដ៏ត្រឹមត្រូវដោយរដ្ឋាភិបាលរៀងៗខ្លួនសំរាប់វត្ថុបំណងនោះ បានចុះហត្ថលេខាលើអនុសញ្ញានេះ។

ធ្វើនៅទីក្រុងរ៉ូម ថ្ងៃទី១០ ខែមិនា ឆ្នាំ១៩៨៨